

научно-философско гледище доказва лъжливото становище на Фенера. Като развива народния ни черковенъ въпросъ всестранно, той го свързва съ международния — за единството на Христовата църква въз основа на Евангелието. Така той се явява отличенъ теоритикъ по черковния ни въпросъ.

Въ 1863 г. участвува въ тържествата за хилядогодишнината отъ покръстването на славянитѣ въ Прага и Велеградъ (Чехия), като представителъ на българския народъ, който е далъ първитѣ християнски апостоли на славянството и който, въпрѣки угнетеното си положение, засвидетелствува общославянскитѣ си братски чувства.

Отъ 1863—6 г. като окръженъ лѣкаръ въ Болградъ, вземайки живо участие въ общественитѣ работи на сънародницитѣ си преселци въ Бесарабия, не престава да имъ напомня, особно на учащата младежъ, дълга къмъ майката-робиня, която ги очаква съ открити обятия.

Тукъ, въ Болградъ, написва и напечатва въ 1865 г. своето „Духовно завещание“, съ което оставя за народна просвѣта цѣлия си имотъ: 200,000 лева зл., кжщата си въ гр. Браила, хируржнитѣ си уреди, библиотеката си, състояща отъ 1000 книги: гръцки, френски, италиянски, ромънски, руски и български, както и ржкописитѣ си.

Съчиненията — собственоржчни ржкописи на гръцки езикъ на д-ръ Селимински (колкото сж запазени въ архивата на Народната библиотека въ София), заематъ 1000 голѣми (30/20) страници, грижливъ ситенъ почеркъ — съответстващи на толкова печатни страници in-8°. Тѣ могатъ да се разпредѣлятъ на петъ дѣла: I. исторични; II. по църковния ни въпросъ; III. политични; IV. научно-философски и V. разни, а именно:

I. 1) Турско-фенерското ни иго; 2) Народно братство въ Сливенъ; 3) Голѣмото народно преселение въ 1830 г.; 4) Новъ-Сливенъ; 5) Народно възраждане; 6) Българско участие въ Кримската война (1853—6 г.); 7) Кратки исторни бележки за Влахомолдовия; 8) Хилядогодишнина отъ покръстването на славянството; 9) Писма и 10) Приложение.

II. 1) Българскиятъ църковенъ въпросъ; 2) Религия, духовенство и църковниятъ ни въпросъ; 3) Бива ли и може ли да се преведе Евангелието на разнитѣ езици; 4) Писма и 5) Приложение.

III. 1) Сътноси между българския народъ и съседнитѣ нему християнски народи; 2) Политиката на Русия и на другитѣ велики държави къмъ Турция и подвластнитѣ ѝ християнски народи; 3) Русия, панславизъмъ и русофилство; 4) Мемоаръ до представителя